

OPINIE I ANALIZY

ORDO IURIS

**ANALIZA SYTUACJI PODOPIECZNYCH
DOMÓW POMOCY SPOŁECZNEJ
W ŚWIETLE PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE
USTAWY O POMOCY SPOŁECZNEJ ORAZ NIEKTÓRYCH
INNYCH USTAW Z DNIA 26 MARCA 2026 R.**

KATARZYNA GĘSIĄK

**Analiza sytuacji podopiecznych domów pomocy społecznej
w świetle przepisów projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz
niektórych innych ustaw z dnia 26 marca 2026 r.**

I. Główne tezy

- **Projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw (nr UD315) przewiduje m.in. istotne ograniczenie funkcjonowania domów pomocy społecznej (DPS), do których nie będą mogły być kierowane dzieci wymagające całodobowej opieki.**
- **Wbrew krążącym w przestrzeni publicznej opiniom, projekt nr UD315 nie przewiduje likwidacji istniejących DPSów, w których przebywają osoby niepełnoletnie.**
- **Opieka nad dziećmi kwalifikującymi się do wsparcia w postaci pobytu w DPSach, wedle projektu ma być świadczona w ramach systemu pieczy zastępczej, który jednak jest niewydolny, a wiele dzieci niepełnosprawnych przebywających w rodzinach zastępczych obecnie przekierowywanych jest do DPSów.**
- **Ponadto proponowanie zmiany legislacyjnej zakłada obligatoryjność zweryfikowania w praktyce innych form pomocy społecznej, wymaganego przez skierowaniem osoby pełnoletniej do DPSu.**
- **W świetle projektu umieszczenie osoby pełnoletniej w domu pomocy społecznej byłoby też ograniczone czasowo.**
- **Założenia projektu spotkały się z ostrą krytyką przedstawicieli środowiska domów pomocy społecznej; uwzględniając przedstawione w analizie zastrzeżenia, zasadnym jest wstrzymanie się z wprowadzeniem proponowanych zmian, przeprowadzenie szerokich konsultacji i wypracowanie rozwiązań lepiej zabezpieczających interesy osób wymagających całodobowej opieki.**

II. Wprowadzenie

26 marca 2026 r. na stronie Rządowego Centrum Legislacji opublikowano projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw z 26 marca 2026 r., nr UD315 (dalej: „u.p.s.”)¹, który wywołał falę krytyki ze strony podmiotów prowadzących domy pomocy społecznej. Jak wskazują autorzy projektu w jego uzasadnieniu, głównym celem nowelizacji jest „zwiększenie dostępności i jakości usług społecznych, poprawa efektywności działań pomocowych oraz zapewnienie skuteczniejszych i lepiej skoordynowanych form wsparcia dla osób i rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej”. Cele te mają być osiągnięte m.in. poprzez dezinstytucjonalizację pomocy społecznej, a więc „proces rozwoju usług społecznych na poziomie rodziny i społeczności lokalnej, w tym o charakterze profilaktycznym, który ma na celu zastąpienie opieki instytucjonalnej wsparciem świadczonym na poziomie społeczności lokalnej” (projektowany art. 6 pkt 5a u.p.s.) oraz związany z tym rozwój „mieszkalnictwa wspomaganego i środowiskowych form wsparcia”. Jak podkreślono w uzasadnieniu, celem systemu pomocy społecznej jest nie tylko udzielanie świadczeń osobom potrzebującym, ale także wsparcie takich osób w odzyskaniu zdolności funkcjonowania w społeczeństwie, realizacji którego to zadania nie zapewniają obowiązujące przepisy w szczególności u.p.s.

Pomimo tak zdefiniowanego celu zmian, proponowane założenia usprawnienia spotkały się z licznymi głosami krytyki przedstawicieli podmiotów świadczących pomoc w ramach systemu opieki społecznej. Szczególnie krytycznie do projektu ustawy odnieśli się przedstawiciele środowiska domów pomocy społecznej (dalej również: „DPS”). W liście otwartym skierowanym do parlamentarzystów zwrócili się o interwencję i podjęcie działań na rzecz beneficjentów systemu pomocy społecznej, której są mieszkańcy DPSów. O zagrożeniu dla funkcjonowania DPSów, jakie wiąże się z wprowadzeniem planowanych zmian legislacyjnych informowały szeroko także siostry Dominikanki prowadzące DPS o nazwie „Dom Chłopaków w Broniszewicach”². Niniejsze opracowanie stanowi analizę projektowanych zmian w zakresie, w jakim wpłyną na funkcjonowanie domów pomocy społecznej, ze szczególnym uwzględnieniem DPSów dla osób małoletnich.

---

¹ Rządowe Centrum Legislacji: Projekt ustawy o zmianie ustawy pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw, <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12408603>, dostęp: 28.04.2026.

² Stacja7.pl: Czy Dom Chłopaków w Broniszewicach zniknie?! Dramatyczny apel siostr: „Jesteśmy nazywane 'betonem'”, <https://stacja7.pl/z-kraju/czy-dom-chlopakow-w-broniszewicach-zniknie-dramatyczny-apel-siostr-jestesmy-nazywane-betonem/>, dostęp: 06.05.2026.

III. Wpływ projektowanych zmian na sytuację DPSów

1. Istniejące regulacje

Obecnie obowiązujący art. 54 ust. 1 u.p.s. stanowi:

„Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej”.

Tak sformułowany przepis stanowi podstawę dla kierowania do DPSów m.in. dzieci wymagających całodobowej opieki. Z przytoczonego aktualnego przepisu wynika jasno, że powodem skierowania danej osoby do DPSu jest potrzeba sprawowania nad nią całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności w połączeniu z brakiem możliwości samodzielnego funkcjonowania w codziennym życiu przy jednoczesnym braku możliwości zapewnienia takiej osobie niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych. Wątpliwości do co tego, czy powyższe przesłanki muszą być spełnione kumulatywnie, rozwiłał orzecznictwo sądów administracyjnych, wskazując że warunki te muszą być wystąpić łącznie. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 13 stycznia 2017 r., „[p]o pierwsze prawo to [do umieszczenia w domu pomocy społecznej – przyp. OI] przysługuje osobie wymagającej całodobowej opieki, po drugie konieczność sprawowania całodobowej opieki musi wynikać z wieku, choroby lub niepełnosprawności osoby starającej się o skierowanie, a po trzecie musi być tego rodzaju, że uniemożliwia tej osobie nie tylko samodzielne funkcjonowanie w dotychczasowym środowisku, ale także osobie tej nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych w innej formie”³. Zatem w przypadku spełnienia ww. warunków danej osobie, zgodnie z obowiązującymi przepisami u.p.s., przysługuje prawo do umieszczenia w odpowiednim DPSie. Z obowiązujących przepisów wynika ponadto, że umieszczenie w DPS – zgodnie z podstawową zasadą pomocniczości, na której opiera się system pomocy społecznej - należy traktować jako ostateczność, w sytuacjach, gdy nie ma możliwości świadczenia pomocy w miejscu zamieszkania, w ośrodku wsparcia, w rodzinnym domu pomocy lub w mieszkaniu chronionym⁴.

---

³ Zob. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 stycznia 2017 r. sygn. I OSK 2654/16, Legalis nr 1569018.

⁴ R. Frąckowiak, komentarz do art. 54 u.p.s. [w:] *Ustawa o pomocy społecznej. Komentarz*, 2019, Nb 3-4.

Warto zauważyć, że obowiązująca ustawa nie wprowadza ograniczeń co do wieku beneficjenta świadczenia w postaci pobytu w domu pomocy społecznej – należy zatem przyjąć, że po spełnieniu pozostałych ustawowych warunków, do DPSów mogą być kierowane zarówno osoby pełnoletnie jak i dzieci. Wskazuje na to również treść art. 56 u.p.s., który, w zależności od rodzaju mieszkańców, wyróżnia następujące typy DPSów:

- 1) dla osób w podeszłym wieku;
- 2) dla osób przewlekle somatycznie chorych;
- 3) osób przewlekle psychicznie chorych;
- 4) dla dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie;
- 5) dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie;
- 6) dla osób niepełnosprawnych fizycznie;
- 7) dla osób uzależnionych od alkoholu.

Na podstawie ww. przepisów działalność prowadzą domy pomocy społecznej świadczące całodobową opiekę nad osobami niepełnosprawnymi, w tym niepełnosprawnymi dziećmi i młodzieżą, do których zalicza się m.in. prowadzony przez siostry Dominikanki Dom Chłopaków w Broniszewicach.

2. Projektowane zmiany

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej w art. 1 pkt 26 proponuje się następujące brzmienie art. 54 u.p.s.:

„Osobie **pełnoletniej** wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której **po wyczerpaniu innych form wsparcia**, w tym w szczególności:

- 1) w formie usług opiekuńczych,
- 2) w formie specjalistycznych usług opiekuńczych,
- 3) wsparcia w mieszkaniu wspomaganym

- nie można zapewnić niezbędnej pomocy w środowisku umożliwiającej dalsze funkcjonowanie w miejscu zamieszkania lub w mieszkaniu wspomaganym, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej **na czas określony**”.

W projekcie przewidziano zatem istotne zmiany dotyczące przyjmowania potrzebujących do domów pomocy społecznej:

- 1) przede wszystkim nowe przepisy nie przewidują możliwości przyjmowania do DPSów osób niepełnoletnich (dzieci), co oznacza, że z momentem wejścia w życie przepisów

nowe osoby poniżej 18. roku życia już nie będą mogły korzystać z tej formy pomocy społecznej;

- 2) z proponowanego brzmienia art. 54 zdaje się wynikać obligatoryjność zweryfikowania w praktyce innych form pomocy społecznej, poprzedzającego skierowanie osoby do DPSu; zasada pomocniczości nie ma tutaj formy apriorycznej oceny niemożności zapewnienia niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych (jak to jest obecnie), a sformułowanie „po wyczerpaniu” wskazuje na wymóg wypróbowania najpierw innych form wsparcia, przy czym projektowany art. 54 ust. 1 u.p.s. nie precyzuje które i w jak liczne formy wsparcia muszą zostać uprzednio sprawdzone i wyczerpane jako nieskuteczne. Przepis art. 54 ust. 1 u.p.s. wymienia jedynie przykładowe formy wsparcia, o czym świadczy użyty w nim zwrot „w szczególności”. Katalog świadczeń z pomocy społecznej zawiera natomiast art. 36 u.p.s.

Pewną wskazówką w zakresie wymogu wyczerpania form pomocy jest projektowany art. 54 ust. 1a, dotyczący przypadków umieszczenia osoby w DPSie w trybie pilnym, w którym znalazło się zastrzeżenie, że w przypadkach takich osoba może być skierowana do DPSu „**przed wyczerpaniem wszystkich form wsparcia, o których mowa w ust. 1, jeżeli ich zastosowanie nie jest możliwe**” (podkr. OI). Oznaczałoby to, że skierowanie beneficjanta pomocy społecznej do DPSu możliwe jest dopiero po bezskutecznym wdrożeniu **wszystkich innych**, zakładać należy - adekwatnych do sytuacji danej osoby - form wsparcia. Dodatkowym argumentem przemawiającym za taką interpretacją jest użyty w przepisie zwrot „dalsze funkcjonowanie”, który zdaje się sugerować wymóg wyczerpania innych niż DPS form pomocy;

- 3) w świetle projektu umieszczenie w domu pomocy społecznej zostało **ograniczone czasowo**. W znowelizowanym art. 54 ust. 1 wskazano, że umieszczenie w domu pomocy społecznej następuje na czas określony. Jest to kolejna istotna zmiana w funkcjonowaniu DPSów, bowiem w aktualnie obowiązujących przepisach brak jest takiego ograniczenia. Proponowana zmiana w art. 54 ust. 1 u.p.s. zdaje się zmierzać w kierunku zrównania świadczenia w postaci pobytu w DPSach z przewidzianymi w art. 55a ust. 1 u.p.s. usługami wsparcia krótkoterminowego w formie pobytu całodobowego, które zgodnie z aktualnymi przepisami także mogą świadczyć DPSy.

Analiza przepisów projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej nie pozwala natomiast na potwierdzenie tezy, że projekt zmierza do likwidacji istniejących DPSów dla dzieci i młodzieży jako takich i zastąpienia ich innymi formami wsparcia. Brak jest przepisu

przewidującego takie rozwiązanie wprost, a ponadto projekt nie przewiduje zmian w art. 56 u.p.s., w którym ustawa wymienia domy pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie jako jeden z typów DPSów (pkt 5). W związku z tym założyć trzeba, że dotychczasowa działalność DPSów, w których przebywają niepełnosprawne intelektualnie dzieci i młodzież (np. Dom Chłopaków w Broniszewicach), będzie kontynuowana nawet w przypadku wejścia w życie projektowanych zmian. Istotnym ograniczeniem w funkcjonowaniu takich placówek byłaby jednak **niemożność przyjmowania nowych małoletnich mieszkańców, a więc finalnie działalność takich DPSów uległaby stopniowemu wygaszeniu** wobec braku napływu nowych podopiecznych.

IV. Wpływ projektowanych zmian na sytuację osób małoletnich wymagających całodobowej opieki

Mając na uwadze omówione powyżej założenia projektu u.p.s. nasuwa się wniosek, że wejście w życie projektowanych przepisów przekreśli możliwość przyznawania świadczenia pomocy społecznej małoletnim osobom wymagającym całodobowej opieki, w przypadku których inne formy wsparcia nie są dostępne. W projekcie u.p.s. nie przewidziano rozwiązań alternatywnych dla DPSów przeznaczonych dla niepełnosprawnych dzieci i młodzieży, wymagających całodobowej opieki. Propozycje legislacyjne w tym zakresie znaleźć można natomiast w projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 marca 2026 r. (dalej: „u.w.r.”)⁵. Jako generalną uwagę do założeń projektu u.w.r. wskazać można, że opieka nad dziećmi obecnie kwalifikującymi się do wsparcia w postaci pobytu w domach pomocy społecznej, ma być świadczona w ramach **systemu pieczy zastępczej**. Teza ta znajduje potwierdzenie w szczególności w następujących propozycjach zmian w przepisach u.w.r.:

- projektowanym **art. 31a** ustawy, w którym przewidziano:
  - „1. Osoba, która **przebywała** w rodzinie zastępczej niezawodowej lub zawodowej albo rodzinnym domu dziecka i ukończyła 25 rok życia oraz
  - 1) legitymuje się **orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności** oraz
  - 2) jest **niezdolna do samodzielnej egzystencji** oraz

---

⁵ Projekt ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 marca 2026 r., <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/12408601/13194357/13194358/dokument769078.pdf>, dostęp: 30.04.2026.

3) proces usamodzielnienia, o którym mowa w art. 139c, nie doprowadził do możliwości zamieszkania przez nią poza dotychczasową rodziną zastępczą lub rodzinnym domem dziecka

– może przebywać w **rodzinie opiekuńczej**. (...)

3. Rodzinę opiekuńczą tworzą osoby pełniące uprzednio wobec osoby, o której mowa w ust. 1, funkcję **rodziny zastępczej** niezawodowej, zawodowej lub rodzinnego domu dziecka.” (podkr. OI);

- w postaci nowego brzmienia **art. 52** ustawy:

„Art. 52. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, liczbę godzin szkoleń i zakres programowy szkoleń dla:

- 1) kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, w tym szkoleń uzupełniających;
- 2) rodziny pomocowej;
- 3) kandydatów na dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego - **biorąc pod uwagę możliwość umieszczenia w nich również dzieci o szczególnych potrzebach, w tym dzieci legitymujących się orzeczeniem o niepełnosprawności, orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności** (podkr. OI), lub dzieci wobec których zastosowano środki wychowawcze na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, a także biorąc pod uwagę specyfikę zadań opiekuńczo - wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej oraz konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu sprawowanej pieczy zastępczej.”

- projektowanym art. 76a ustawy w brzmieniu:

„Art. 76a. 1. W przypadku:

(...)

5) **dzieci umieszczonych lub przebywających w domu pomocy społecznej**

- w celu **zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej** (podkr. OI), zadania, o których mowa w art. 76 ust. 4, realizuje pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej.”

Dodatkowo projektowany **art. 55a** u.w.r. przewiduje, że umowa rodzicielstwa zastępczego będzie określała między innymi „**gotowość do sprawowania pieczy zastępczej nad małoletnim** umieszczonym w pieczy zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub innego

organu państwa obcego za zgodą sądu polskiego, lub **legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności** (podkr. OI), lub małoletnimi matką lub ojcem z dzieckiem” (projektowany art. 55a ust. 2 pkt 7).

Powyższe projektowane zmiany w przepisach u.w.r. należy zatem rozpatrywać w połączeniu z planowaną nowelizacją przepisów u.p.s. Istotą nowelizacji jest zdefiniowana wyżej dezinstytucjonalizacja systemu opieki społecznej, w który to cel projektodawców wpisuje się postulowane ograniczenie działalności domów pomocy społecznej w zakresie opieki nad małoletnimi osobami wymagającymi całodobowej opieki i wprowadzenie w ich miejsce rozwiązań opartych o system pieczy zastępczej. Jakkolwiek sam kierunek zmian stawiających na zapewnienie funkcjonowania podopiecznych w środowisku najbliższym rodzinnemu wydaje się zasadny, proponowane rozwiązania legislacyjne budzą liczne wątpliwości przede wszystkim natury praktycznej.

V. Zastrzeżenia i wnioski

Mając na uwadze sytuację podopiecznych DPSów, w szczególności dzieci ze względu na stan zdrowia wymagających całodobowej opieki, oraz obecną kondycję systemu pieczy następczej można w szczególności sformułować następujące zastrzeżenia i wnioski obejmujące proponowane zmiany:

- Projektowane zmiany w omawianym zakresie dotyczą dzieci, które ze względu na stan zdrowia wymagają całodobowej opieki. Opiekę taką obecnie świadczą domy pomocy społecznej. Zgodnie z projektem osoby takie stracą prawo do umieszczenia w DPSach. W ich miejsce autorzy projektu proponują kierowanie niepełnosprawnych dzieci do rodzinnej pieczy zastępczej.
- Projektowane zmiany nie przewidują natomiast likwidacji DPSów oraz przymusowego przenoszenia dzieci do rodzinnej pieczy zastępczej, jakkolwiek z projektowanego art. 76a ust. 1 pkt 5 u.w.r. można wnioskować, że działania w kierunku zmiany miejsca pobytu podopiecznych z DPSów do rodzinnej pieczy zastępczej będą należały do zadań tzw. pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.
- Obecnie system pieczy zastępczej w Polsce jest jednak niewydolny. Wiele dzieci zakwalifikowanych do takiej formy opieki oczekuje na umieszczenie w niej - jak wynika z przywołanego wyżej apelu przedstawicieli ośrodków zapewniających opiekę społeczną,

obecnie „blisko 1900 dzieci z prawomocnymi postanowieniami sądowymi pozostaje bez zabezpieczenia. Jednocześnie w DPS-ach przebywa około 1000 dzieci. System ten nie jest przygotowany na przyjęcie kolejnych osób o tak wysokich potrzebach”. Projektowane rozwiązania stanowiłyby dodatkowe obciążenie tego systemu. Jednocześnie brak jest pewności, że zakładana przez projektodawców reforma systemu pieczy zastępczej okaże się efektywna i mogąca zaspokoić zwiększone potrzeby wynikające z nowelizacji u.p.s.

- Ponadto, jak wskazują autorzy ww. apelu: „Około 70% dzieci przebywających w specjalistycznych Domach Pomocy Społecznej trafiło do nas z pieczy zastępczej, która nie była w stanie zapewnić im odpowiedniej opieki. Są to dzieci z głębokimi, często sprzężonymi niepełnosprawnościami, wymagające stałego, profesjonalnego wsparcia”.
- W przypadku osób małoletnich w projekcie u.p.s. nie przewidziano innych adekwatnych form pomocy społecznej. Do takich osób nie będą mieć zastosowania rozwiązania niezapewniające całodobowej opieki.
- Ponadto, w odniesieniu do osób pełnoletnich, zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami prawo do umieszczenia w DPSie przysługuje bez wcześniejszej konieczności wypróbowania innych form pomocy w praktyce, co oznacza że podopiecznemu niesamodzielnemu oszczędza się niepotrzebny stres wynikający z kilkakrotnie zmieniających się form wsparcia.
- Nie może umknąć uwadze, że nie wszyscy beneficjenci pomocy społecznej (w tym dzieci) mają szansę stać się samodzielnymi niezależnie od tego jak wiele wsparcia i w jak rozmaitych formach się im udzieli. Pewne rodzaje niepełnosprawności w praktyce przekreślają szansę na usamodzielnienie. Dla takich osób DPSy powinny pozostać dostępne, niezależnie od wieku i bez wymogu uprzedniego „wyczerpania” innych form wsparcia, które są nieadekwatne do sytuacji tych osób.

VI. Rekomendacje

- 1. Mając na uwadze przedstawione wyżej wnioski i zastrzeżenia, zasadne jest powstrzymanie się od ustawowego zawężania dostępu do DPSów dla osób niepełnoletnich. W przypadku, gdy taka forma pomocy okaże się jednak niezbędna, ustawowe ograniczenie będzie stało na przeszkodzie jej natychmiastowemu udzieleniu. Racjonalnie nie można wykluczyć, że takie sytuacje będą miały miejsce.**

- 2. Wobec zastrzeżeń zgłoszonych przez podmioty świadczące pomoc w formie DPSów, dotyczących liczby niepełnosprawnych dzieci przenoszonych z systemu pieczy zastępczej do tej instytucjonalnej formy wsparcia społecznego, należy rzetelnie zbadać skalę tego zjawiska i, w zależności od wyników takiego badania, rozważyć adekwatną modyfikację proponowanych rozwiązań legislacyjnych.**
- 3. Uwzględniając fakt, że temat planowanej nowelizacji u.p.s. wywołał falę krytyki przedstawicieli środowiska świadczącego wsparcie w formie domów pomocy społecznej, zasadne jest przeprowadzenie w tym zakresie szerokich konsultacji z udziałem tych przedstawicieli, w celu wypracowania wspólnych, możliwie najkorzystniejszych dla podopiecznych rozwiązań legislacyjnych.**
- 4. Dodatkowo, racjonalnym rozwiązaniem wydaje się wstrzymanie się z wprowadzeniem zmian u.p.s. w zakresie obejmującym funkcjonowanie DPSów do czasu, gdy znane będą rzeczywiste efekty proponowanej równoległej reformy systemu pieczy zastępczej. Powodzenie tych zmian może być argumentem uzasadniającym planowaną dezinstytucjonalizację pomocy społecznej w zakresie omawianym w analizie.**